

Andrzej Sebastian, imię zakonne Sebastian od św. Andrzeja Ustrzycki

[nauczyciel](#)

[pijar, uczeń, guwerner, autor podręczników](#)

Ur. 0.0.1739,

Zm. 25.3.1783, Warszawa

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

W 1762 roku wstąpił do [zakonu pijarów](#) w [Podolińcu](#). Uczył się w [szkołach pijarskich](#) w [Nowym Sączu](#), [Międzyrzeczu](#) i [Krakowie](#) (1764-1767, 1770-1772).

Etapy kariery dot. edukacji

Po otrzymaniu święceń pracował jako nauczyciel [retoryki](#) w [kolegium](#) w [Podolińcu](#) (1773), a następnie w [Wareżu](#) (1774) i [Warszawie](#) (1775). Przez przynajmniej trzy lata (1776-1778) był [preceptorem](#) dzieci z domów szlacheckich. Uczył dzieci starosty ochockiego, a później kasztelana lubaczowskiego i bełskiego Józefa Joachima Komorowskiego herbu Korczak (zm. 1800), hrabiego z Liptowy i Orawy. Jego podopiecznymi byli: zmarły młodo syn Wincenty Józef, noszący tytuł hrabiego, oraz córka Kunegunda. Nauka obejmowała zajęcia z [łaciny](#), [matematyki](#) oraz języków obcych. Zakres nauczanych przedmiotów sugerują dwie dedykacje przeznaczone dla Kunegundy Komorowskiej („hrabianki Komorowski starościanki ochozkiej”), które Ustrzycki umieścił w swoich książkach: historycznych wypisach („Wybrane z starożytnych świeckich pisarzy dzieje z zadaniami i wyrokami mędrców”) z 1779 roku oraz w dwutomowym dziele matematycznym „Algebra czyli nauka o rachunkach literalnych” z 1781 roku. Chwalił tam Kunegundę za wielki zapał do nauki, gdyż zamiast dniem i nocą zaczytywać się w romansach poświęcała czas na kształcenie umiejętności w [łacinie](#) i [algebrze](#) oraz interesowała się językiem [niemieckim](#), [francuskim](#) i [włoskim](#). Daje to pewne wyobrażenie o programie nauk domowych młodych szlachcianek. Po zakończeniu zawodu [prywatnego guwenera](#) ponownie zaczął nauczać [retoryki](#) w [warszawskim Collegium Nobilium](#) (1778-1781).

Oprócz kilku książek z dziedziny algebry był też autorem dzieła panegirycznego.

Fakty z życia osobistego

Za zgodą władz zakonnych otrzymał beneficjum w dobrach warszawskich wizytek, na którym pozostał dożywotnio.

Żył w [XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. *Historia Domus Varsaviensis Scholarum Piarum*, oprac. L. Chmaj, Wrocław, 1959.

Przedmiotowa

1. A. Boniecki, *Herbarz polski*, t. 11, Warszawa, 1907.
2. K. Estreicher, *Bibliografia polska*, cz. 3, *Stolecie XV-XVIII*, t. 21 (32), Kraków, 1938.